

عنوان مقاله:

نقش کمال گرایی در سبک های فرزندپروری و سبک های هویتی در فرزندان

محل انتشار:

همایش بین المللی افق های نوین در علوم تربیتی، روانشناسی و آسیب های اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی مرادی - کارشناس ارشد، رشته روانشناسی گرایش بالینی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه.

باقر ثنایی ذاکر - تخصص اصلی، مشاوره، تخصص جنسی خانواده درمانی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه.

خلاصه مقاله:

هدف: رابطه ی سبک های فرزندپروری و سبک های هویتی در دانش آموزان. جستجوی هویت پیش نیاز رشد بهینه شخصی در طول زندگی است. گرچه بذره های تشکیل کدام از آن ها بر رشد فرزندان دارند به قبل کاشته شده اند، اما افراد تا نوجوانی مجذوب این تکلیف نمی شوند. سبک فرزند پروری: شکل دهی به شخصیت روانی و تقویت شایستگی دانش آموزان است و اهمیت به آن رفتارهای والدین در برابر طرد و سختگیری در برابر آسان گیری موجب شده است که امروزه محققان در خصوص سبک فرزندپروری والدین و تاثیراتی که هر کدام از آن ها بر رشد فرزندان دارند به بحث بپردازند و الگوهای مختلفی را ارائه دهند. اریکسون شکل گیری هویت را یکی از تکالیف اساسی و مهم خاص دوره نوجوانی می داند. هر خانواده الگوی خاصی را در تربیت فردی و اجتماعی فرزندان خویش بکار می گیرد که شیوه های فرزندپروری است. کمال گرایی سعی و تقلایی است برای خود شکوفایی و تدارک معیارهای افراطی در عملکرد توام با تمایل به منظور ارزیابی کلی شاخص نزد فرداست، والدین کمال گرا با تعیین معیارهای عملکرد عالی درصدد هستند، فرزندان شان از ارتکاب اشتباهات میرا باشند و مورد ارزیابی های منفی قرار نگیرند و تبانی احساسات آنان در رابطه با عملکرد تحصیلی شان وجود نداشته باشد. روش پژوهش: بررسی ترکیبی از دل بستگی عاطفی به والدین و تشویق فردیت و استقلال در خانواده از عوامل تعیین کننده ی رشد هویت در دانش آموزان است. یافته های پژوهش: ترکیب صمیمت عاطفی و استقلال از والدین موجب هویت رشد یافته دانش آموزان می شود و بررسی ها نشان می دهد که درجه ی متوسطی از نزدیکی عاطفی یا دل بستگی، همراه با فردیت جدایی دانش آموز از خانواده ممکن است موجب ایجاد حالت هویت موفق شود.

کلمات کلیدی:

کمال گرایی، سبک های فرزندپروری، سبک های هویتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/609934>

